

वधूमे वधूमे दिने । नवमे च शुभे वारे सुखम्ने शशि-
नोवसे" इति । परस्तात् प्रतिबन्धकप्रथात् भोज्यदिना-
भ्यन्तरे यदि वधूप्रवेशो न जातस्तदा तदनन्तरं विषमाब्द-
मासदिने विषमवर्षे प्रथमतोयपञ्चमवर्षे विषम-
मासे विवाहमासात् प्रथमतोयपञ्चमप्रसववैकादश-
मासेषु विषमदिनानि सप्तदशादीनि तेषु वधूप्रवेशः शुद्धः ।
तत्रापि यदि प्रतिबन्धकप्रथात्काळातिक्रमः पञ्चवर्षात्मके
जातस्तदा पञ्चवर्षादनन्तरं यथेष्टं वर्षादिनियमो नास्ति
किन्तु दोषरहिते काले वधूप्रवेशो विधेयः । तदुक्तं
संपदे "विवाहकारस्य वधूप्रवेशो शुक्ले दिने भोज्य-
वासरान्तः । ऊर्ध्वं ततोऽवदेऽयुजिं पञ्चमानं पुनः
परस्ताद्विषमो न चास्ति" । अत्रावदेऽयुजीति पदच्छेदो
द्रष्टव्यः । तदुक्तं विवाहपटले "वधूप्रवेशः प्रथमेऽत्र वर्षे
तथा ततोऽप्यथ पञ्चमे वा । पूर्वोन्मुदेऽप्यथलेन
जुष्यात् पुंषो मुनिर्गौतम आह सत्यमिति" । समवर्षे
दोषकारणाच्च यदाह धर्मशास्त्रे नारदः "समे वर्षे समे
मासे यदि नारीमृहं प्रजेत् । आयुष्यं हरति भर्तुः
वा नारी नरस्यं प्रजेदिति" । युग्मवत्सरनिषेधः पञ्च-
वर्षात् प्रागुक्तयो न पञ्चासहास्यस्य प्रागभिधानात् ।
अथ वधूप्रवेशे नक्षत्रादि भवेति । भुवाणि रोहिण्युत्तरा-
त्यं च क्षिप्राणि अश्विनीपुष्यरहस्ताः मृदूनि चित्रा-
हराधारेवती मृगः । श्रौतं नवमः वसुधनिष्ठा मूलं
प्रबिजम् । अनिलः स्वाती एषु भेषु वधूप्रवेशः सन्
युगफलदः । रिक्तादिषु नेष्टः न शुभः कर्षात् रिक्ता-
न्यासु तिथिषु अकाराभ्यामन्यवारेषु च वधूप्रवेशः
प्रशस्त इत्यर्थः । उक्तञ्च व्यवहारतत्त्वे "पौष्णात्
कभाञ्च नवम्याञ्च शुक्ले हस्तत्रये मूलमघोत्तरासु ।
पुष्ये च मैले च वधूप्रवेशो रिक्तोत्तरे व्यर्कजुके च शस्तः"
इति । कर्षं रोहिणी । नुषे परैरिति अन्यैः शिष्टै-
र्बुधवारे वधूप्रवेशो नेष्यते । कर्षादिहेमे शिष्टाचारो
यद्वुधवारे वधूप्रवेशो न विधीयते इति । केचिदत्र हेतु-
मपि वर्णयन्ति यद्वुधो नपुंसक इति तच्चिन्त्यं शूनेरपि
नपुंसकत्वात्तस्यापि निषेधो वाच्यः स्यात् पी० धा० ।
विवाहानन्तरं केचु चिन्तासेषु प्रथमं भर्त्रादिगृहे मित्रादि
फलम् तत्रैवोक्तं तथा
"ऊर्ध्वे पतिच्छेदमयाधिके पतिं हन्त्यादिमे भर्तृमृहे
वधूः शुभो । नञ् सृष्टसे नपुं लये तसु तातं मधो-
तातमृहे विवाहृतः" सं० चि० ।

“विवाहतो विवाहादनन्तरं भर्तृव्यहे विवृतो आदिमे
प्राथमे उच्यते मासि तिष्ठन्ती ययुः पतिव्योक्तं भर्तृ-
व्योक्त्यातरं” इति । एवमादिमेष्वधिके मासि स्थिता
ययुः पतिं भर्तारं” इति । आदिमे पुत्रादामाहे भर्तृ-
भर्तुः जननीं इति । आदिमे यौमे ययुरं भर्तुः
पितरं” इति आदिमे ज्ये ज्येष्ठमासे भर्तृव्यहे तिष्ठन्ती
तदुं निजशरीरं” इति ज्वित इत्यर्थः । तथादिमे ययौ
चैत्रे तातव्यहे पितृव्यहे तिष्ठन्ती तातं पितरं” इती
त्यर्थः । यदि कन्यायाः पित्राद्यभावस्तदा तत्तन्मासे
तत्तदुगेहावस्थितौ इत्यामपि न कोपि दोष इत्यर्थः ।
उक्तं सङ्गतंभार्तृव्यहे “उवाहात् प्रथमे पुत्रो यदि
वसितं भर्तृव्यहे कन्यका इत्यात्तज्जननीं ज्ये निजतनुं
उच्यते पतिव्योक्तम् । यौमे च ययुरं पतिं च मदिने
चैत्रे अपित्राव्ये तिष्ठन्ती पितरं” निहति न भर्तृ तेषा-
नमाने भवेदिति” । मदिने अधिकमासे तज्जापवध्या विवा-
हानन्तरं उच्येतावाद्यौषाधिकमासज्ज्येष्ठमासेषु भर्तृव्यहे
न स्वातव्यम् । चैत्रे मासि पितृव्यहे न स्वातव्यं किन्तु
भर्तृव्यहे एव स्वातव्यमिति फलितोऽर्थः । तदुक्तं
उच्योतिर्निबन्धे “विवाहात् प्रथमे यौमे आषाढे नापि-
मासके । न च भर्तृव्यहे तिष्ठे चैत्रे पितृव्यहे तथा” ।
आषाढो उच्येतेपवधकः । अधिमासः स्वयमाशोपवधकः
अत्र प्रमाणं प्रायुक्तमिति” यौ० धा० ।

नवभाग पु० राशेर्नवमो भागः । श्लिष्टांशकात्तत्कस्य राशेः
नवमे भागे १२० विंशतिकलाधिकभागस्य द्वावे आने
नवांशस्य विवृतिः । २५ नने भागमात्रे च ।

नवम ति० नवानां पूरणः नान्तत्वात् ऋति षः । नवमः पूरणः । षड्गुणाघिननवमराशौ षड्गुणे च तद्गुणवत् तत्त्वादिद्वादशभावोक्तदिशवसेयः । खियां ङीप् । “नवमी त्वदिनप्रभा” पत्राकासस्त्रिवेगे कुण्ठोद्घातः । “स्यम्पुषो नवमी” “पूण्यो नवमी” यशु० २५।४।५ नवमी पक्ष-तिर्य्यमदेवत्या पूरदेवत्या च तदर्थः । अन्त्येष्ट्य खस्मिन् पूर्व्यकिरणप्रवेशयोऽप्याशौ नवमकलात्तियाङ्गपादां तदुपसं-खितकालरूपायां वा षतिशौ । अमेशदिने तत्प्रभाश्री कलाः कर्मयोग्यतेति सन्देहे तद्विषयं उक्तः फाद्यभा० दद्या “स्य नवमी निष्पद्यते । सा च विधिविधेरुपारम्भात्प-न्यत्यतिरेकाभ्यां पूर्वविद्धेव ग्राह्या । तत् विधिश्च युष्मा-दिप्राक्ते “वसुरज्ज्वलोरिति” पद्यते । पञ्चपुराणैः दि-“ज्येष्ठया नवमी विद्वा नपम्या चाष्टमी बुता । अर्ध-